

Hermann Hardt von der

luxta fontes hebræos Numerorum Caput VI. De Nasiræis, & benedictione, sereno fato & omine recensitum in Acad. Jul. A. 1717. d. 22. Nov.

Helmstadii: Apud Sal. Schnorrivm, MDCCXVII.

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1047447800>

Druck Freier Zugang

14.7.9

IC. 4136¹ - 7.8.9

37
Juxta fontes hebræos

NUMERORUM

CAPUT VI.

De Nasiræis, & benedictione,
sereno fato & omine

recensitum in Acad. Jul. A. 1717. d. 22. Nov.

ab HERM. von der Hardt.

v. 1. Πάλιν ἐφράδευσεν ἱπτάεχων πρὸς Μωσῆν,
τῷ μαρτυρεῖν.

Porro dixit Deus ad Mosen, pronun-
ciando:

v. 2. Φράδευσον πρὸς νήπια Ἰσραὴλ, καὶ μαρ-
τύρησον πρὸς αὐτούς. Ἄρσην ἢ γυνή, ἠνίκα ὑπερ-
βαλεῖ τῷ ἀπιδαρεῖσθαι αἰνιδωρον χωρισθῆ, πρὸς τὸ
χωρίζεσθαι τῷ ἱπτάεχοντι.

Dic filiis Israël: Vir aut femina, quan-
do exsuperabit, vovendo votum *sepa-
rati*, ut se separet Deo:

v. 3. Ἀπ' οἴνου καὶ σικέρας χωρίζεσθαι. Ὀξίνῃ
οἴνω, καὶ ὀξίνῃ σικέρας ἐδόλωσ πολυζέσθαι. Καὶ ὄλω
δευτερία σταφυλῶν ἐδόλωσ πολυζέσθαι. Σταφυλας
χλωρας ἢ κατεψυγμένας ἐδόλωσ ἐγκολαβεῖτω.

A vino & cerevisia abstineat; vapp-
ram vini, aut vappam cerevisiæ ne bi-
bat; & ullam loram uvarum ne bibat;

A HNAS,

LC-41364.

νυας, recentes aut ficcas, non comedat.

v. 4. Όλας ημέρας χωρίσιος αὐτῆ, ἐξ ὅλας ὅσον-
περ σκευάζεται ἐκ σφυγῶν τῶ οἴνου, διὰ ῥαγῶν
ἔσε κέλυφον, ἐδόλωσ, ἐγκολαβεῖτω.

Omnibus diebus separationis suæ, ex
omni quod apparatus ex *brisa vini*,
(vinaceis,) ab *acinis* ad *corticem*, non
comedat.

v. 5. Όλας ημέρας ἀνιδώρεσ χωρίσεως αὐτῆ,
ζυρίον ἐδόλωσ πορευθήτω ὑπὲρ κόρησ αὐτῆ. Ἐσε
ἐμπληρωθῆναι τας ημέρας, ὅσαισ περ κεχώριται τῶ
ὑπάρχοντι, καθαραιδεῖσ γενέσθω, ἀλεγιζῶν
βόσρευχα τριχὸσ κόρησ αὐτῆ.

Omnibus diebus voti separationis
ejus, novacula non veniat super caput
ejus. Donec impleantur dies, quibus
separatus est Deo, sacer esto, alendo
cincinum capilli capitis sui.

v. 6. Όλας ημέρας χωρίζεσθαι αὐτὸν τῶ
ὑπάρχοντι, πρὸσ ἀπνευσον θνητῶ ἐδόλωσ
βήτω.

Omnibus diebus, quibus separatus
est Deo, ad cadaver defuncti non ve-
niat.

v. 7. Τὸ πρὸσ τὸν πατέρα αὐτῆ, καὶ πρὸσ τὴν
μητέρα αὐτῆ, καὶ πρὸσ κασιγνήτου αὐτῆ, καὶ πρὸσ
κασιγνήτην αὐτῆ, ἐδόλωσ ἀπμαοθήτω ὑπὲρ αὐτῶν,
ὅπτι θανάτω αὐτῶν.

Quod

Quod ad patrem ejus, & matrem
ejus, & fratrem atque sororem ejus,
ne polluatur super illis, in funere
eorum:

Ὅτι χάρισις λογίων αὐτῶ ἐπέεθ κέρσης
αὐτῶ.

Quia separatio Numinis ejus, (signum
devotionis,) in capite ejus.

v. 8. Ὅλας ἡμέρας χάρισις αὐτῶ καθαγιαθεὶς
αὐτὸς τῷ Ἰπαρχονί.

Omnibus diebus separationis ejus sa-
cer ille Deo.

v. 9. Ἡνίκα δὲ ἀποθανεῖται θνητὸς παρ' αὐτῶ
εὐθὺ αἰφιδίως, ὅπως ἀπμάση κέρσῳ χάρισις
αὐτῶ, τηναυτῶ γλαφέτω κέρσῳ αὐτῶ ἐφ' ἡμέρα
καθίσεως αὐτῶ. Ἐφ' ἡμέρα ἐβδόμη γλαφέτω
ἐκένῳ.

Quando obiit defunctus apud illum
admodum subito, ut pollueret capillum
separationis ejus: Tunc detondeat ca-
pillum suum die purificationis. Die
septimo detondeat illum.

v. 10. Τῇ δὲ ἡμέρα τῇ συγκομισῇ [ὀγδόη]
προσφερέτω σῶδου ἀλεκτρυόνας ἢ σῶδου νήπια
τετάρων, πρὸς τὸν ἱερεγόν, πρὸς πυχλῶ αὐλαίαι
αὐγαλῶ.

Die vero octavo afferat duo gallina-
cea, aut duos pullos columbæ, ad sacer-

dotem, ad fores tabernaculi tribu-
nalis.

v. II. Ρεζέτω εν ο ιερεργός εκάτερον προς κα-
θαρισμόν, η εκάτερον προς ολοκαυστον, η αποκα-
θαιρέτω αυτον διπο ε' οσωπερ ηδίκησεν υπερ απνεύ-
σθ. Και καθαρίζετω την κόρσιω αυτῃ εφ' ημέρα
καύτη.

Immolet ergo sacerdos unum pro
purgamento, alterum pro holocausto, &
purget eum ab omni, quo peccavit cir-
ca cadaver defuncti. Et consecret ite-
rum caput suum die isto.

v. 12. Έπειτα χωρίζεσω τῷ ὑπάρχοντι, τὰς
ἡμέρας χωρίσει αὐτῶ. Αὐτο τότε προσφερέτω
ειρηγόκον, νήπιον ἕννα αὐτῶ, προς αποτροπιασμα.
Αι δὲ ἡμέρας αι πρῶνται βληθῶσι, ὅτι ἀτιμητῆ
κόρη αὐτῶ.

Deinde separet se rursus Deo, quod
ad dies separationis suæ: Postea afferat
agnum, anniculum, pro piacimento.
Dies vero priores excidant, quia pollu-
tum fuerat caput ejus.

v. 13. Τοσαύτη δὲ ῥήτρα ε' χωρίσει. Εφ' ἡμέρα
ἐμπληρεῖται ἡμέρας χωρίσει αὐτῶ, προσφερέτω
αὐτος προς πυχὴν αὐλαίας ταγμαστῶ.

Atqui hæc lex separati: Die, quando
impleti dies separationis ejus, afferat ille
ad fores tentorii tribunalis:

v. 14. Προσαγαγέτω δὴ τὸ κάρπωμα αὐτῶν τῶν ὑπάρχοντι εἰσοπόκον, νήπιον ἕννα αὐτῶν, ἀμώμητον, ἓνα πνα πρὸς ὀλοκαυστον, ἔ εἰσοπόκον μίαν ἴνα, θυγατέρα ἕννα αὐτῆς, ἀμώμητον, πρὸς καθαρομόν, ἔ κίλον ἓνα πνα ἀμώμητον, πρὸς ἐξομολογήσεις,

Offerat nempe munus suum Deo, agnum anniculum, incontaminatum, unum, pro holocausto; & agnam unam, anniculam, incontaminatam, pro purgamento; & arietem unum incontaminatum, pro eucharisticis:

v. 15. Καὶ κάλαθον ἀζύμων, σμίδαλιν πλακύντων, παλυνομένων μυρίσματι, καὶ κολλύρας ἀζύμων, κεραισμένας μυρίσματι, Καὶ συγκομιδας αὐτῶν, ἔ σπονδας αὐτῶν.

Et calathum azymorum, similam placentarum, mixtarum oleo; & collyras azymorum, perunctas oleo: Et ferata eorum, & libamina eorum.

v. 16. Προσαγαγέτω ἔν ὁ ἱερεργὸς ἐμπροσθεν ὑπάρχοντι, καὶ ρεζέτω τὸν καθαρομόν αὐτῶν, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτῶν.

Offerat ergo sacerdos coram Deo, & sacrificet purgamentum ejus, & holocaustum ejus.

v. 17. Τὸν δὲ κίλον ρεζέτω, σφαγὴν ἐξομολογήσεων τῶν ὑπάρχοντι, ὑπὲρ κάλαθον τῶν ἀζύμων.

Ἐπειτὰ ρεζέτω ὁ ἱερεργὸς τῷ συγκομιδῷ αὐτῷ, ἕ
 τῷ ἀπονόην αὐτῷ

Arietem vero sacrificet pro victima
eucharisticorum Deo; ultra ea quæ ex
 corbe azymorum. Dein sacrificet sa-
 cerdos fertum ejus, & libamen ejus.

v. 18. Ἐντεῦθεν γλαφέτω ὁ χωριστὸς ἐπὶ πύχῃ
 αὐλαίας τῶμαλθ τὴν κόρησι χωρίσιθ αὐτῷ,
 καὶ καταλαβέτω τὴν τρίχα κόρης χωρίσιθ αὐτῷ,
 καὶ ἴθétω ὑπὲρ πυρσῶ, ὅσονπερ κάτω σφαιμαῖ
 ἦ ἐξομολογήσεων.

Tunc detondeat separatus, juxta fo-
 res tentorii tribunalis, comam separa-
 tionis suæ: Sumatque (sacerdos) capil-
 lum comæ separationis ejus, & imponat
 igni, quibus victima eucharistica.

v. 19. Ἐπειτὰ καταλαβέτω ὁ ἱερεργὸς τὸν
 τρέαηλον φλογιτέον ἐκ τῆ κλίβου, καὶ πλακῆντα
 ἀζύμα ἐνα πνα ἐκ τῆ καλάθου, καὶ κολλύραν
 ἀζύμα μίαν πνα, καὶ ἴθétω ὑπὲρ πυγμῶν τῶ
 χωριστῷ, ὕστερον τῆ γεγλαφέναι αὐτῷ τὴν χωρίσιν
 αὐτῷ.

Dein sumat sacerdos armum elixan-
 dum ex ariete, & placentam azymam
 unam ex corbe, & collyram azymam
 unam, & ponat in manus separati,
 postquam totondit separationem suam.

v. 20. Καὶ ἀναφερέτω αὐτῷ ὁ ἱερεργὸς ἀναφο-
 εῖ ἔμπεροθεν ἰπάεχουθ. Ἄγιεία αὐτῇ τῶ
 ἱερερ-

ιερευγῶνι, ὑπὲρ σῆθ̄ τῆς ἀναφορας, καὶ ὑπὲρ
σελ̄ & ἀφαιρήμαλ̄. Ἰσερευ δε ποιζέτω ο
χωρισὸς οἴνω.

Et elevet illa facerdos elevatione co-
ram Deo. Res sacra hæc facerdoti, ul-
tra pectus elevationis, & ultra crus se-
gregationis. Postea biberit separatus
vinum.

V. 21. Τοσαύτη ῥήτρα & χωρισῶ, ὅσπερ ἀντιε-
δωρεῖτο κάσπιμα αὐτῶ τῶ Ἰπάρχοντι, ὑπὲρ χωρί-
σιος αὐτῶ, πλὴν ἐκτὸς τῶ ὅσωνπερ εὐερίσκεται θέναρ
αὐτῶ. Ἐκπαλιν ἀντιδώρεα αὐτῶ, ὅσωνπερ ἀντιεδωρεῖ-
το, ἐκείνωσ πραζάτω, πρὸς ῥήτραν χωρισίος
αὐτῶ.

Hæc est lex separati, qui vovit mu-
nus suum Deo, pro separatione sui,
præter id quod nanciscitur manus ejus,
(quod addit ultra votum.) Pro voto
suo, quod vovit, utique faciat, pro le-
ge separationis suæ.

V. 22. Πάλιν ἐφράδευσεν Ἰπάρχων πρὸς μω-
σῆν, τῶ μαρτυρεῖν.

Porro dixit Deus ad Mosen, pronun-
ciando:

V. 23. Φράδευσον πρὸς Ἀαρὼν καὶ πρὸς νήπια
αὐτῶ, τῶ μαρτυρεῖν. Εἰκα ἀναγορεύσατε τῶ νήπια
Ἰσραὴλ, τῶ μαρτυρεῖν αὐτοῖσ.

Dic Aaroni & filiis ejus, pronuncian-
do

do: Ita benedicite filiis Israël, dicendo ad illos:

v. 24. Αναγορεύσαι σε Ἰπάρχων, ἢ σωτηρήσαι σε.

Benedicat tibi Deus, & conservet te.

v. 25. Λαμπρῖνοι Ἰπάρχων πρόσωπον αὐτῆ πρὸς σε, ἔ συγχωρήσαι αὐ σοι.

Illuminet Deus faciem suam erga te, (serenum & gratiosum vultum erga te exhibeat) & gratiam faciat tibi.

v. 26. Ανίχοι Ἰπάρχων πρόσωπον αὐτῆ πρὸς σε, καὶ σωσιάζη σοι γαληνισμόν.

Elevet Deus faciem suam erga te, (clementer te respiciat) & conferat tibi prosperitatem.

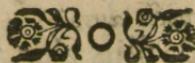
v. 27. Ὅσω θημασιάζωσαν τὸ ὄνομασμά μου ὑπὲρ νηπίων Ἰσραήλ. Ἐγὼνὴ δὲ ἀναγορεύσω αὐτοῖς.

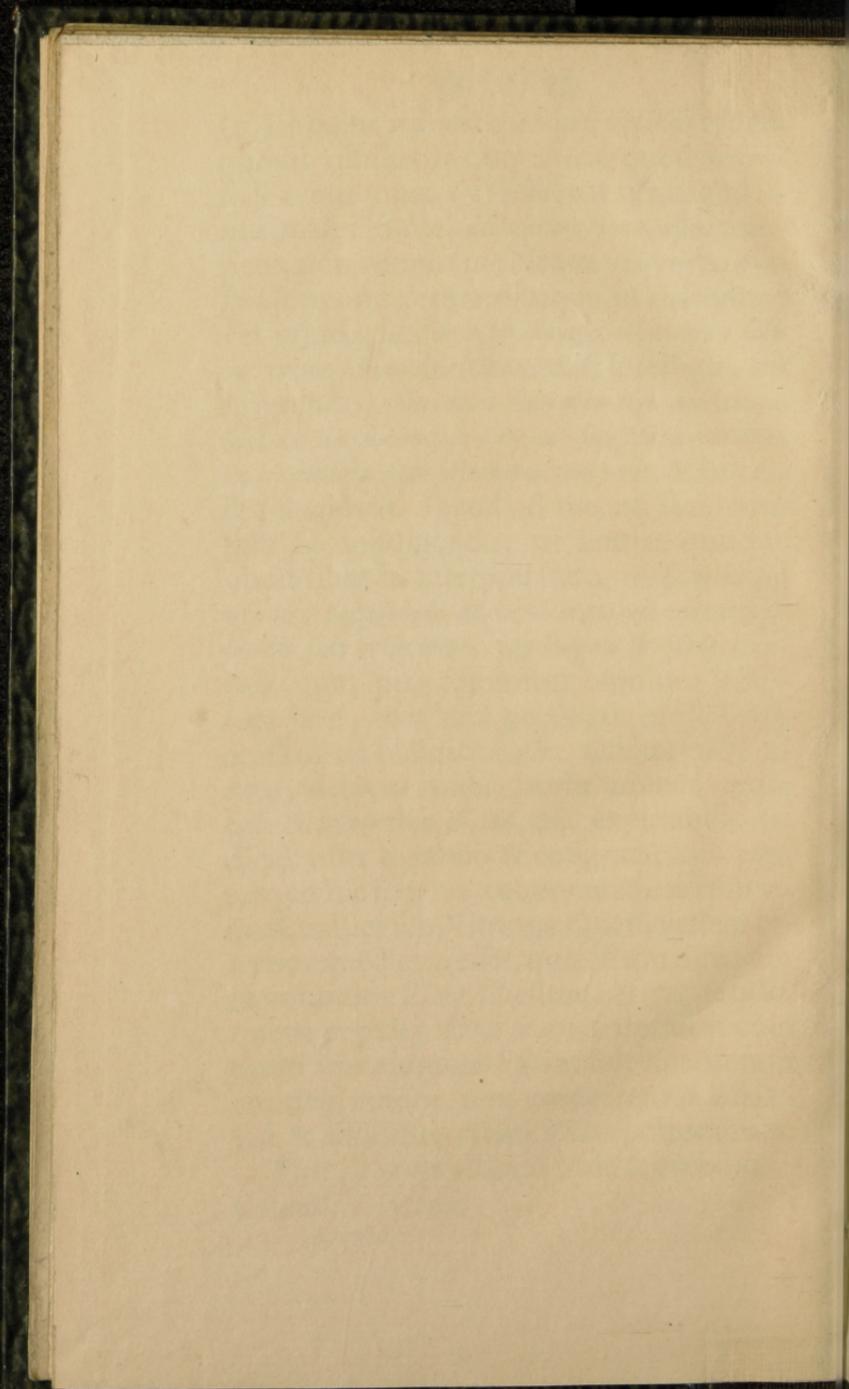
Ita ponant nomen meum super filios Israël: Ego vero benedicam illis,

HELMSTADII,

Apud SAL. SCHNORRIVM.

A. MDCCXVII.

F. Reppien

